

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2.50 za 1/64 strani K 1.— Privečkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 42.

V Ptujju v nedeljo dne 19. oktobra 1913.

XIV. letnik.

„Štajerčevi“ kmetijski koledar 1914

...bode v kratkem v navadni obliki z izborno vsebino in krasnimi slikami.
...60 vinarjev, s poštnino 70 vin.
...proda 10 koledarjev, dobi enega zastoj.
Somišljeniki! Naročite koledar pravočasno, pripravite zanj, priporočajte ga povsod!

Zakaj šele zdaj?

V Gradcu zboruje slavni štajerski deželni zbor, zboruje in — deluje. Naši čitatelji delajo vidne obraze in zdi se jim, da se norčujemo. Tega smo se v deželi skoraj že odvadili, naš deželni zbor delal. Zadnje „delo“ so naravnost besnim orgijam podobni škandali, katerimi so slovenski poslanci zapravljali s svojimi davki plačani čas. Na podlagi teh pom. nevtemeljenih in sramotnih škandalov je tudi deželni zbor pred dvema letoma domu „počitnice“ poslala. In od tedaj pa do zdaj imeli pohlevni Štajerci priliko, živeti in delati in plačevati brez deželnega zbora. Slovenski poslanci so bili slepi in gluhi za argumente vlade in deželnozbornske večine, slepi in gluhi za argumente pameti, najjednostavnejšega in najbržnega razuma, slepi in gluhi za tožbe in zahteve siromašnega ljudstva, ki seveda ni vzrok pravega vzroka za svojo bedo, ki pa je aktivno deželnem zboru odgovorno. Slepi in gluhi so bili, ti slovenski poslanci; žalibog da niso bili tudi nemi! Pa nasprotno, — jezik jim je veljaval prav dobro! Klatili so se okoli slovenskega ljudstva ter mu mazali med okoli ust, da ni bilo to vbogo ljudstvo primerno „prebrano“, dokler ni res verovalo, da je črno in belo črno. Z aparatom tiste iz krščanskega stališča vsake, tudi najostrejšee obsodbe in najbržnejše kaplanokratije, ki je pri nas zgolj in izključno četa agitatorjev za najpogostejšo politično delovanje, — se je „obdelavalo“ slovensko ljudstvo. Tako se je ljudstvu, da mu hočejo † † † hvaliti Nemci kar nakrat kožo čez ušesa potegnili, da se hoče vse katoliške cerkve razsutiti in vsakemu griču zgraditi Luthrovo cerkev, da se hoče slovenskemu ljudstvu dovoliti niti troje državljanskih pravic, — in kar je še drugo, ednako bedastih, a obenem podlo-jezovitovih laži. In ljudstvo je te laži verovalo; saj, so hočale vendar večinoma iz ust blagoslovljenih vodilnikov... Potem so se slovenski poslanci v teatralično pozo junakov, zbijali so po

svojih moških prsih, da so kute in advokatski fraki frčali po zraku kakor nočni netopirji. In dejali so ljudstvu, da edini oni — slovenski poslanci! — zamorejo slovensko ljudstvo rešiti, da edino oni bodo „ladvarma“ † † † nemščarstva in luteranstva premagati, kajti pred njimi se v Gradcu vsem hlačiče tresejo, kakor pred zgornjestažerskim „Bauernschrekom.“ Vpili so, da bodo Nemcem že ušesa navili, da ne pustijo deželnega zbora delati, da je njih graška obstrukcija najmanje tako pomembna za slovensko ljudstvo, kakor so bile križarske vojne pomembne za srednjeveško krščanstvo... Tako so govorili slovenski poslanci. In ljudstvo jim je verovalo; saj so prihajale te junaške besede zopet večinoma iz duhovniških ust... Ljudstvo je verovalo, da je volk nedolžen, ovca pa kriva, da je nemška večina deželni zbor zadušila, ne pa slovenski obstrukcionisti, ki so s toliko reklamo davkoplačevalce v prepad pehali! Ljudstvo je vse verovalo... nazadnje se je celo zgodilo, da je neki zarnkani klerikalni kmet vsak večer očenaš za „sveto obstrukcijo“ molil.

Ljudstvo je v svoji žalostni nerazsodnosti verovalo... Ali v deželnih blagajnah je zmanjkalo denarja. Moralo so se vstaviti prepotrebna brezobrestna posojila, — zaradi slovenske obstrukcije. Morale so se vstaviti naravnost kričeča gospodarska dela, — zaradi slovenske obstrukcije morale so se vstaviti velepotebne regulacije Drave, Pesnice in cele vrste drugih potokov, — zaradi slovenske obstrukcije! Načrte za povečanje prepotrebni bolnišnic se je moralo položiti ad acta, v staro šaro, — zaradi slovenske obstrukcije! Moralo se je štajerskim okrajnim zastopom vstaviti potrebne deželne podpore za gradbo in vzdrževanje istotako prepotrebni okrajnih cest, — vse zaradi slovensko-klerikalne obstrukcije... Vse to niso prazne besede in doneče obljube in junaške geste, vse to so dejstva! In ta dejstva se niso dala zatajiti, ker jih je sicer tako ponižno in lahkoverno slovensko ljudstvo občutilo na lastnem telesu. Ako človeka po grbi biješ, ga boli; pa če mu praviš desetkrat, da koristijo te batine njegovemu dušnemu blagru, boli ga le! In ljudje, — to „dobro, verno slovensko ljudstvo“ je pričelo polagoma kimati s potrpežljivo glavo, pričelo v žepu pesti stiskati in se pričelo končno tudi glasneje pridušati. Tisti preje omenjeni kmet „svete obstrukcije“ ni našel v pratiki, pač v davčni knjžici; in pričel se je praskati potrani na gospoda kaplana, ki se za božjo voljo vendar ne smejo lagati... Tudi poklerikaljevo, duševno zanemarjeno ljudstvo ne more več bremen nositi, nego mu dopuščajo njegove moči. Ako se mu preveč naloži, godrnja! In godrnjati so pri-

čeli v Halozah, kjer trpijo vbogi vinogradniki, kakor da bi bili na križ pribiti. Godrnjati so pričeli na Dravskem polju, kjer revni kmetje vsled vstavljene regulacije niso ničesar več zaslužili. Godrnjati so pričeli v dolini Pesnice, kjer je ta potok kakor divja zver kmetom zemljo trgala... Godrnjalo je slovensko ljudstvo vedno glasneje po vsem spodnjem „Štajerskem“...

Zdaj „deluje“ štajerski deželni zbor. Slovenski poslanci so se z nemško večino pogodili na gotovem skupnem gospodarskem programu. In za par dni bode deželnozbornska mašina zopet tekla... Ne bomo danes stavili vprašanja na slovenske poslance: kaj ste za ljudstvo dosegli v teh dveh letih brezvestne vaše obstrukcije?! Čenčarije o tisti nepotrebni meščanski šoli, ki jo hočejo v Žalcu urediti, da bode ta metropola drugače bankerotne „narodne stranke“ še močnejša, čenčarije o slovenski gospodinski šoli v Sv. Jurju, kjer imajo glasom ljubljanskega klerikalnega „Slovenca“ itak več učiteljev nego učencev, — ne bodejo nikogar zmotile. Ali za danes pustimo to! Za danes vprašamo le popolnoma mirno: **Zakaj šele zdaj? To, kar servirajo slovenski poslanci kot „velikanski pridobitek“ bednemu ljudstvu, to bi bili pred obstrukcijo tudi lahko dobili brez, da bi trebali tekom dveh let deželo tako težko oškodovati.**

Mislimo, da je slovensko ljudstvo že preglasno zoper brezvestno obstrukcijo godrnjalo, — in da so se slovenski poslanci tega godrnjanja prestrašili ter se kolikor mogoče hitro iz politične zatege rešili...

Pa končnemu obračunu z ljudstvom se ti junaki le ne bodejo izognili!

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. V petek, dne 10. t. m. je začel zborovati po triletnem odmoru deželni zbor. Obstrukcija slovenskih poslancev je začasno ustavljena. V tem zasedanju se bodo obravnavali le predmeti o katerih so se stranke zedinile pri pogajanjih. Tokoj pred dnevnim redom se je oglašil k besedi dr. Korošec, ki je izjavil v imenu kluba: „Z ozirom na spremenjeni položaj si dovoljujem ekscelenci deželnemu glavarju naznaniti, da je Slovenski klub sklenil začasno vse predloge in interpelacije otegniti.“ Živahno odobravanje večinskih strank. Socialna demo-

Dokazano je, da ima 50 do 100% več

jedratega mila v sebi Schichtov pralni prašek „Ženska hvala“ nego drugi podobni izdelki. „Ženska hvala“ ne vsebuje nikakoršnih škodljivih sestavin. Ako se pere perilo s cenim, praznim pa grizočim pralnim praškom, ne traja polovico tako dolgo, kakor če se pere z dobrim. Pred tem je vsakogar svari. Ime „Schicht“ jamči za dobro blago.